

Město Uherský Brod, Dům Kultury a Muzeum J. A. Komenského připravili v podvečer Mezinárodního dne památek obětí holocaustu jedinečný koncert nazvaný Písně beze slov v podání souboru Musica Dolce Vita. V kině Máj poté následovala projekce filmu Colette z prostředí osvětimského koncentračního tábora. Obě související akce zaznamenaly velký divácký ohlas.

Ve zcela zaplněném Sloupovém sále muzea se představil soubor Musica Dolce Vita (vznikl v roce 2005). Tvoří jej tři dámy - mezzosopranistka Daniela Demuthová, harfenistka Zbyňka Šolcová a flétnistka Žofie Vokálková. Všechny tři jsou absolventkami Pražské konzervatoře.

Program Písně beze slov, sestavený ze skladeb autorů židovského původu a z děl slavných skladatelů psaných na hebrejské motivy, měl v Uherském Brodě premiéru. V některých skladbách se představily všechny umělkyně společně (úžasný byl například Sbor Židů z Nabuza - ukázka [ZDE](#)), v jiných souzněla pouze flétna s harfou (Suita modale od Ernesta Blocha - [ZDE](#)) a v dalších postupně zazněly oba nástroje i sólově.

Všechny koncerty, které Musica Dolce Vita posluchačům nabízí, jsou zaměřeny na určité téma (např. Poetická zastavení - milostná lyrika v proměnách času, Klenoty české hudby, Adventní kalendář, Hudba královen aj.). Při sestavování programu Písně beze slov hudebnice objevily krásné skladby s úchvatnou melodikou, ale scházelo jim to správné pojitko.

„Teprve před 14 dny jsem si vzpomněla, že v pozůstalosti mého tatínka se nachází svazek dopisů mého dědečka Václava Vokálky (sochař, žák Josefa Václava Myslbeka – pozn. aut.). Poslal je své ženě do Terezína. Moje babička měla jít do transportu, z něhož by se, jak dnes víme, nikdy nevrátila. Známy lékař jí ale píchnul mléčnou injekci, po které dostala vysokou horečku, takže odjela o den později a i díky tomu přežila a tak jsem ji měla možnost poznat,“ uvedla Žofie Vokálková a publiku ukázala autentický svazek dopisů i z babiččina kabátu odpáranou žlutou hvězdou. Skladba Suita pro flétnu, kterou pak hrála, prokládala čtením úryvků z těchto dopisů. Silný zážitek, při němž chvílemi až naskakovala husí kůže. „I tuto Barbasovu suitu pro flétnu jsem našla u babičky na půdě. Ještě nikdy nebyla publikována, ani nevíme, kolik jich Barbas napsal,“ doplnila ještě Vokálková.

Na závěr pořadu (jako přídavek po obrovském potlesku) zazněla krásná píseň Leonarda Bernsteina Somewhere.

